

UZUPEŁNIA ZDAJĄCY

KOD

PESEL

*miejsce
na naklejkę*

dysleksja

**EGZAMIN MATURALNY
Z JĘZYKA KASZUBSKIEGO
POZIOM ROZSZERZONY**

DATA: 24 maja 2016 r.

GODZINA ROZPOCZĘCIA: 9:00

CZAS PRACY: 180 minut

LICZBA PUNKTÓW DO UZYSKANIA: 63

Instrukcja dla zdającego

1. Sprawdź, czy arkusz egzaminacyjny zawiera 14 stron. Ewentualny brak zgłoś przewodniczącemu zespołu nadzorującego egzamin.
2. Pisz czytelnie. Używaj długopisu/pióra tylko z czarnym tuszem/atramentem.
3. Nie używaj korektora, a błędne zapisy wyraźnie przekreśl.
4. Pamiętaj, że zapisy w brudnopisie nie będą oceniane.
5. Możesz korzystać ze słowników językowych.
6. Na tej stronie oraz na karcie odpowiedzi wpisz swój numer PESEL i przyklej naklejkę z kodem.
7. Nie wpisuj żadnych znaków w części przeznaczonej dla egzaminatorów.

MOK-R1_1P-162

Zadanié 1. Òdpòwiedzé dôwôj blós pò kaszëbskù

Ùtwórca wirtualnëch swiatów

Z Karolã Wicherã gôdô Matéùsz Büllmann

Ju czile tësacy lëdzy testëje w Internece nową kòmpùtrową grã, chterny wiôldzi dzél pòwstôwô na Kaszëbach. [...] Ó projekce, jegò dejach ë ò tim, czë Kaszëbë mògä dac materiał do dokazu, jaczim je kòmpùtrowô gra, z Karolã Wicherã ze Starzëna – chlopä òdpòwiôdającym m.jin. za wëzdzatk swiata w Gloria Victis – kôrbił Matéùsz Büllmann.

[...] Gloria Victis [...] je to zort kòmpùtrowi grë, w chterny wiôlgô lëczba lëdzy mòže grac ze sobą w wirtualnym swiece. Grôcz prowadzy swòjâ pòstacjâ ë czerëje ji dzejaniam. Mùszi zrobic setczi zadaniów, hañdlëje, pòspólno z jinyma biôtkûje sã z wrogama ë dobiwô drëchów.

[...] Grający ju na zôczatkù je wrzucony na głaboką wòdã ë mùszi òdnalezc sã w jistniejacích pòliticznëch czë religijnëch kònfliktach. Òb czas zabawë mdze mòzna dobiwac dobrą abò lëchą sławã w rozmajitëch partach swiata. [...]

Gloria Victis je ùsadzonô w swiece, chteren szlachùje za eûropejsczima strzédnyma wiekama. Spòdlé grë ë ji historiô są fantasticzné, ale jegò partë òpiarté są na historicznëch pòdstawach. W rozegracji dostäpné mdą sztérë lëdë, chternyma mdze mòzna grac: Midlandcicë, Ismirowie, Azebowie ë Syngarczicë. Kòzdi z nich je jiny, mô swòje zemie, kùlturä, drëchów ë wrogów. Barnie szlachùją za tima, co bëlë ûžiwóné w strzédnëch wiekach, gardë ë zómczi są pòdobné do dôwnich twierdzów, òbleczënk též òdpòwiôdô ruchnóm noszonym przez ricerzów, mieszczón ë chlopów. [...]

Fabùla grë je naszą niespòdzónką dlô waju i nie chcемë ji pòpsëc, gôdajacë ò ni ju terô. Mòzemë równak zagwësnic, że mdze cekawô, a Jack Kòmùda i Maciej Jurewicz – ùtwòrcowie historii do nôlepszich grów na rënkù, taczych jak Wiedzmin, i àutorowie wiele pësznëch ksążków – mają głowë fùl ûdbów ë pewno nas zaskòczą. [...]

– Czë pòdług cebie nasz region jakno mól, jegò kùltura, historiô – mògä bëc materiała do zrächtowaniégò kòmpùtrowi grë?

– Zycher, že jo! Ód prostech grów logicznëch dlô dzôtków, pò grë przegòdowé czë wòjnowé. Pësznym przykładä taczagò materiału je *Žecé i przigòdë Remùsa Aleksandra Majkowsczegò*, historiô Grifa Pòmòrsczegò czë nawetka szwedzczegò pòtopù òpisónégò przez Aùgùstina Necla w ksążce *Krwawy sztorm*.

M. Büllmann, *Ùtwórca wirtualnëch swiatów*, „Pomerania” 2014, nr 4, s. 40–41.

Zadanié 1.1. (0–2)

Wëjasnij słowa: fabùla i internet.

.....

.....

.....

Zadanié 1.2. (0–1)

Na spòdlim tekstu odpowieďz, jaczé wątczi pòkazywają sā w grze *Gloria Victis?* Wèbierzë pasowną odpowiesc.

- A. Wątczi pòchôdającé leno z pòwiescë *Žécé i przigòdë Remùsa* Aleksandra Majkòwsczégò.
- B. Wątczi pòchôdającé z dwùch zdrzódlów: z pòwiescë *Žécé i przigòdë Remùsa* Aleksandra Majkòwsczégò, a též z historii Grifa Pòmòrsczégò.
- C. Lenô wątczi historiczné sparlăczoné ze strzédnyma wiekama.
- D. Wątczi historiczné sparlăczoné z fantasticznyma.

Zadanié 1.3. (0–2)

Pòdôj pò jednym kaszëbsczim synonimie nôslédnëch słowów, ùzêtëch w teksce: *pëszny, rozegracjô, déjà, kôrbic*.

.....
.....
.....
.....

Zadanié 1.4. (0–1)

Na pòspòdlim calégò tekstu wéjasnij titel *Ùtwórca wirtualnëch swiatów*.

.....
.....
.....
.....

Zadanié 1.5. (0–1)

Czë zgôdzôsz sā ze scwierdzenim Karola Wicheru, že kaszëbsczi region, kùltura i historiô Kaszëb mògą bëc spòdlim dlô zréchtowaniô kòmpùtrowi grë? Pòdôj jeden argùment.

.....
.....
.....
.....

Zadanié 2. Odpowiedz dôwój blós pò kaszëbskù

Kadzmiérz Östrowsczi
Wëcynienié

Wioldzé gardë Azji, Africzi i Pôlniowi Americzi pâczniejä na gwôlt i w spôsob niekontrolowóny, a kòl nas timcasã lédze wëcygajä z gardów na wies. Proces ten déréje bez ûstónkù mni wiacy od zôczatkù terôczasnégò tésaclecégò, a przecyganié z miasta (abò miasteczka) do nié za baro ôdlegli wsë je na swój ôrt nobilitacją, achtnienim. [...]

Chто przeził w Polsce pierszé pòwòjnowé dzesâcleca, ten pamiâtô, jaczi bél wtenczas czerenk bénovéch rêchów lêdnoscë – lédze masowò przenôszël sã ze wsë do gardu. Baro wiele, ôsobliewie młodéch, opuszczało rodzinną chêcz, jedny szlë sã ûczéc, drêdzë szukac robótë, mieszkaniégò, spôsobù na ûtrzimanié rodzënë. [...] Jesz przez lata cygnalo jich „dodóm”. „Dze sã chto rodzy, tam rôd chòdzy” – gôdô rzecznika, temù též jezdzël do starków na žniwa i wëbiéranié bûlew, na swiâta i rodzynné ùroczestoscë, sélalë dzôtczi na latné ferie. Wiedno cos przewiozli stamtąd, jak nié kaczuszkä, swójską wòrztkä, to przénomni lopk masla...

Drêdzé pòkôlenié złozowało łączbë. Młodi, rodzony ju w mieście, wôlelë ûrlopë spâdzac na zakładowéch wczasach, nad jezorâ czë w góraч, czasã nawetka na bûlgarskich pieglêszczach. [...]

25 lat dowsłôdzie zaczalo sã ûkłôdanié klocków od nowa, na jinszich fûndameñtach. Zarô pò tim krêjamno ùrodzela sã klasa wieszych lêdzy nowégò tipù, chterny warkowniã robótë (a często též jôdnicâ) mają w mieście, a spalniã na wsë. Hewò ôtrokowie têch, co czedes przecygnałë do miasta, ôstelë lubotnikama wsowégò żecégò, z pòzdrzatkâ na ląkâ abò též młodi lôsk. Østawilë skrómné M-4 i pòbûdowelë wioldzé chêczë za grañcama miast [...]. Pùchną tej przegardne wioszci, nié leno na grañcach Trzegardu, jak Banino, Osowa i Chwaszczeno, ale též wkól mniészich ôstrzódków.

Më jesmë swiôdkama baro wëraznégò socjologicznégò zjawiszca kùrczeniégò sã miast. W perspektwie dwadzesce lat westrzód pôlsczych metropoliów rost wielénë mieszkańców zanotują le Warszawa, Kraków i Gduńsk (nieznaczno), a znôwù nôgòrszé prognozë demograficzne mają Bêdgosczz i Łódz. [...] We wiele pòmòrsczych gardach pòpùlaciô lata latecznìe ûtrzimuje sã na niezmieniony niwiznie, czâscy równak sã zmniêszô. W 1990 roku Słêpsk [...] z bùchą òglosył, że dołączy do karna gardów 100-tésacznich, leno w 2013 rechowôl ju blós 96 tésacy stójnich mieszkańców. Koscérzna ju w 1994 roku mia wëzi jak 23 tésace mieszkańców, 20 lat późni mô jich ledwo 0,5 tésaca wiacy. Przeczenie stagnacji ni mùszi długò szekac – kôle ùjemnégò salda zwêczajnégò przerostaniégò lêdztwa, je niâ migracjô – przecyganié z miasta na wies. [...]

K. Östrowsczi, Wëcynienié, tlóm. M. Jelińskô, „Pomerania” 2014, nr 4, s. 30–31.

Zadanié 2.1. (0–1)

Na spôdlim przyczetónégò tekstu, a ôsobliewie pierszégò akapitu, napiszë, czim jinaczą sã procese rêchów lêdnoscë w ôbrémienim gardów i wsów obserwowane dzysnia w Polsce od negò ôrtu procesów w Azji, Africe i Pôlniowi Americe.

Zadanié 2.2. (0–1)

Na spòdlim drëdzégò akapitu napiszë, jak rozmiejesz wëpòwiédz: cygnälo jich „dodóm”.

.....

.....

.....

.....

Zadanié 2.3. (0–1)

W nôbléjszim dwadzeselatim prognozowóny je rost demògraficzny w nôslédnëch pòlsczich môleznach

- A. w Bëdgòszczë i Łodzë.
- B. w Warszawie, Krakowie i Gduńskù.
- C. we wszëtczich mólëch pòlsczich gardach.
- D. leno w Koscérznie.

Zadanié 2.4 (0–2)

Wépiszë z tekstu 4 zdrobnialé fòrmë słów i napiszë, za pòmòcą jaczich fòrmantów òstatë òne ùsadzoné.

.....

.....

.....

.....

Zadanié 2.5. (0–1)

Wskażë tezã 5. akapitu. Zaznaczë jednà odpòwiédz.

- A. Przecyganié lëdzy z miasta na wies je swójnà nobilitacją.
- B. Młodi ùrodzony w mieście wòłią spädzëc ûrlop za jegò grañcama.
- C. W pòwòjnowëch dzesäclecach lëdze ûrmä przenôszelë sã do miast.
- D. Wielëna lëdztwa we wiele miastach sã zmiésziwô, a jednà z przèczénów tegò je przecyganié z miasta na wies.

Zadanie 3. (0–20)

Przełożę na pòłsczi jāzëk.

Róman Robaczewsczi

Derdowsczi w Pariżu

Ten nieùbètny duch nalôzľ sã w Parižu w 1877 r., a wiäc tej, czej b  l 25 lat st  ri. Nie òozn  cz   to równak,   e ni mi  l wark  w  g   i ž  ecow  g   doswi  dczeni  . Przed zacz  acym z  r  bk  owi rob  t   zarech  w  l ja   szesc szk  łów. Pierwsz   to sp  dleczeni   we Wielu, sl  dn   – gimnazjum w   olsztinku, w cht  ernym wier   w 1870 roku dost  o  l swiadectw   dozdrzenia  osc  . Do dzysdia swiadectw   nie   sta  o nalazk  . Zmian   szk  łów nie b    l w  nik   teg  ,   e b    l   n zgnili     czni  , a jeg   roz  em nie b    l w szt  adze prz  sw  jywac wi  dz  . Prawie proc  emno, wiedno dost  w  l   n p  ozytywn     cen   i w  epartniw  l s   doprzi  ndzeniam w  ch  daj  cyma b  ten zw  czajn  ch szk  low  ch   brz  szk  w. [...] Gw  esno c  sk na   szt  lceni   s   jeg     sob  w  osc   i   kazywan   n  remn  g   charakteru miało to,   e jakno dzewi  c lat st  ri kn  p   st  o  l   n p  zb  ti matcz  n  g   cep  la i atm  sfer   rod  eznowi ch  cz  .

R. Robaczewsczi, *Derdowsczi w Parížu*, „Pomerania” 2014, nr 3, s. 38.

PRZEKŁÓD

Zadanié 4. (0–30)

Wëbierzé jeden témat i napiszé wëpracowanié.

Temat 1. Czë lëdzkà mòwą jesmë w sztädze adekwatno wërazèc swiat? Rozważé problem na spòdlim pòdónégò fragmentu òpòwiôdaniô, nawlekajacé téz do jinégò tekstu kùlturë. Twòja robòta miałabë miec co nômni 300 slowów.

Wojciech Męszk

Kôrbiónka z aniolã

(wëjimk)

Tak tej jô chcã pò prôwdze zdrzec na nen swiat niepòdzelony, swiat jeden. Swiat jedurny. Taczi, jaczi òn pò prôwdze je. Mój swiat. Mój prôwdzëwi swiat. Swiat aniołów i swiat lëdzy. Jeden, jedurny, prôwdzëwi. Òdmikóm serce dali, òdmikóm je flot. Žécé mie ûcékô. Žécô mie je nót. Ni mòže tak dali, ni mòże, chòcbëm chcôł. Ni mògä mówic. Mùszã tej gadac. Gôdanié je wôźné, bë swiat nen òpisac. Niżódnô mòwa swiata negò nie òpisze, niżódný mòwie nie je dóné têli mòcë, bë nadnym swiatã zapanowac. Bë nim rządzëc, bë sã w nien nawetka wpisac. Mòwa je za słabô, bë òddac swiat. Gôdanim mie pùdze kask lži. Gôdanim dóm so radã.

Le ny gôdczi nicht nie zrozmieje, bò jakùż bë chto miôł zrozmic, czej òna je skażonô. Òna je skażonô. A równak w ni je têli mòcë, bë swiat nen òpisac, bë dac mù wiarã, chterny wiedno i wszâdze felëje. Serce jesz rôz òtmikóm, jesz rôz piszã sercã. I nen Duch, nen Aniól je kòl mie. To je nen sóm, co czedës tak dôwno, tak baro dôwno bél...

[...] Tą gôdką prôwdzëwą, tą gôdką sercewą człowiek sercu dô mòc. Bë gôdało, bë žëlo, bë dali mògło bëc. Jô ni mògä spiéwac, le czejbëm no rozmiôł, tej bëm spiéwôł głosno. Le spiéw nen bez gôdczi serca nie òddô.

Zdrzäcë w se tak glâbòk, a równak tak prosto, mëslôł jem przë tim, bë pòznac, bë òddac to, co je zamkłé, to, co je. Le to, co je, je wiedno. A jô tak niepòradno òdbiéróm. Tak niepòradno òpisywóm. Kaszëbsczé serce, kaszëbsczé dërchanié. Hénë dalek na słowiańsczim ùbrzegù stało sã to, co naju dotikô. Jesz žejemë, jesz dërchómë, le wcyg ùmiérómë. Bò mówimë, nie gôdómë, bò spiéwomë, le serca tam ni ma. Czë mòże bëc mòwa wôźniészô, czë mòże bëc mòwa achtnionô. Mòże, bò takô je.

[...] Swiat je jaczis jinszi. Wiedno taczi, jakbë sã zdôwôł, że je. A równak czesto jinszi òd tegò, jaczi òn je. I tak kòzdernégò dnia, czej òtmikóm òczë, gò widzã. I zôs mëszlã, czë òn mie sã zdawac bâdze, czë òn bâdze prôwdzëwim. Ón bâdze prôwdzëwi, czej bâdã na nien zdrzôł prôwdzëwima, mòjima òczama. Taczima òczama, jaczé mórm leno jô. Przez swòje òczë to jidze nôlepi zdrzec na nen swiat. Swiat pòstrzégóny jinszima òczama wiedno nie mdze mój, le jaczis taczi niedowarzony, taczi, w chternym mówienié je prôwdzëwé, a gôdanié ni mô székù. Bò taczi swiat lëdze pòstrzégają i mëszlą, że zdrzą pò prôwdze, a le jima sã zdôwô, że zdrzą. [...]

W. Męszk, *Kôrbiónka z aniolã*, „Stegna” 1913, nr 4, s. 4–5.

Temat 2. Dokònôj przérównawczi interpretacji pòdónëch dokazów. Twòja robòta miałabë miec co nômni 300 słówów.

Zbigórz Jankòwsczi

Pògrańcze

Mój rodny dodóm stoji na rozéńdze

Dlô jednëch stoji òn na kùńcu

Dlô jednëch na samim zôczątkù

Dlô mie stoji òn na pògrańczu

Dwùch dargów – pólny i asfaltowi

Dwùch dargów – dzectwa i staroscë

Zdrzącë do wschôdajacégò žécégò –

– Pò lewi móm pseùdoprzińdnotã

A pò prawi pamiäc

Pò lewi žécé nékô z rëmòtâ mótorów bezmëslnotë

Z dzysdniowim trzôskã, bez zamëszleniô

Mòżebno je to scëszëc òknã z PCV

– fabrikatã dniów òstatnëch

Ale to nie òdmłodzy mie, nie zabije mòji pamiäcë

Nie zabije môla pierszégò mòjégò wrzeszczeniégò

Môlu bòléznë òstatny i redotë mòji Nënczi

Môlu, dze – jezlë jã móm – òdebrôl jem świadã

Chtérna rozriwónô je dzys przez terôczasnotã

„Zdrzący” wcyg do „wschòdu” słabszim prawim ùchã

Wéchwòtiwom no, co dôwné, prôwdzêwé

Zôs lewim, częjącym – czë gwës – dzysdniowe i przińdne

Wstówom pòrenë i zdrzã na òbédwie drodži

Jedna i drëgô pùlsëjä žecym

Ale jaczim?

Pò prawi Nënka, Òjc, Bracyn, sąsedzë i dzectwò

Pò lewi hënetné teskniaczci, UB i wezdrzenié do lepszégò

Dzys to nie je prôwdą, nie je aktualné i nié tacze krótkczé

Dzys krótszi, prôwdzëwszi je clangòr trulôcza

Jazgòt jastrzãba, czë téz mësznika

Chtérne bùdzą òczarzënk ù mòjégò sëna

Hewò to pòczâtégò

Dzysô sztërk cëszë w ògardze – starszim nidle jô –

Wachòwanié szarégò psa, chteren òddôwô miłotã

Sztërk, czej òbadwa ùcha czeją tak samò

Czej gwiôzdowé niebò – tak jak nigdë w mieście –

Czej latosé wiodro – taczé westrzódzemnomòrsczé, ceplé

Taczé swiātozemnē

I ta Ójcowskô gòscëna miłoserdza
Fùl ûcemiādži i cepła

Niech nigdë nie zabôczä negò pògrańcza

Z. Jankòwsczi, *Pògrańcze*, [w:] *Skrë ûsôdzkòwi mòcë. Antologiô kaszëbsczi pòezji (1991–2008)*, przéręchtowôł G.J. Schramke, Gdiniô 2010, s. 129–130.

Henrik Jerzi Mùsa Kòt
Wspòmink dodomù

cëż tam òstało?
pùsti dodóm
zwęczajné žécé sã toczi dali
 na smâtôrzu kùla starków
zemio zdónô na łaskã wiatrów
ùbògô piôskówô zemio,
zemio nôdrogszô
błogòsławionô słonym sluńcã Kaszëb
i pòchòdä biôłech dënégów na Zatoce
dze na sztócëk chòdzył pò toni
dze serce mòje òstało
 cëż jesz mie òstało – tesknota i pisanié
 pisac – chòc mësli felëje
 słêchac szémù Zatoczi dënégów
 we snie widzec sztrand
 pisac, pisac – le nié w pamiäcë
 ò miesce, co tam òstało nad Zatoką
 ò dodómù òpùszczonym
 ò zwęczajnym žecym
 jaczé sã tam dali toczi
 ò kùlach mòjich starków
 szkólnëch pamiätom
 serce złożä w râce wiatru
 bë òstac, dze kòrzenie mòje
 to mie òstało
 wicy ju wierä nic

H. J. Mùsa Kòt, *Mòje Kaszëbë*, Puck – Gdańsk – Konarzyny – Banino 2007, s. 45.

(We wszystkich tekstuach autorskich pisownię dostosowano do współczesnych zasad ortograficznych).

WĘPRACOWANIÉ

na temat nr

Tabele wypełnia egzaminator!

	Liczba punktów	Suma	Uzasadnienie przyznania 0 punktów
interpretacja porównawcza	wypowiedź argumentacyjna		
	A. 0 – 2 – 4 – 6		
	B. 0 – 2 – 4 – 6		
	A. 0 – 1 – 2 – 4		
	B. 0 – 3 – 6 – 9		
	C. 0 – 2		
	D. 0 – 1 – 2 – 3 – 4		
	E. 0 – 1 – 2		
	F. 0 – 2 – 3		
	G. 0 – 2 – 4		
	H. 0 – 2 – 3		

BRUDNOPIS (*nie podlega ocenie*)